

Nr 17.

Ankom till Riksdagens kansli den 26 april 1912 kl. 11 f. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående förslag i syfte att frågor om nya eller förhöjda förmåner till ämbets- och tjänstemän endast genom Kungl. Maj:t må kunna föreläggas Riksdagen.

Närvarande: Herrar Branting, Hagström, Clason, Bellinder, Hellberg, Ekman, von Geijer, Mannheimer, Kjellén, von Mentzer, Olsson*), Jansson i Djursåtra, Ericsson, Nyström*), Edén, Waldén, Fornander, Janson i Bråten*), Bogren*) och Wallin*).

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

I en inom Andra kammaren väckt motion, nr 2, har herr *Räf* hemställt, »att Riksdagen måtte besluta hos Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag i syfte att frågor om nya eller förhöjda förmåner till ämbets- och tjänstemän endast genom Kungl. Maj:t må kunna föreläggas Riksdagen».

Rörande hvad motionären anført till stöd för sitt förslag hänvisas till motionen.

Då det af motionären framlagda förslaget åsyftar en begränsning af riksdagsmännens motionsrätt, men något giltigt skäl enligt utskottets mening icke förebragts för en sådan genomgripande grundlagsändring, finner utskottet sig böra afstyrka motionen.

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet hemställer alltså,

att herr Räfs förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 april 1912.

På utskottets vägnar:

HJ. BRANTING.

Reservationer:

af herr *Kjellén*, som ansett, att utskottets yttrande bort hafva följande lydelse:

Hvad motionären anført rörande vikten af likformighet och enhetlighet vid regleringen af statstjänarnes löner, anser utskottet värdt beaktande. Utan tvifvel skulle initiativets lagliga förbehållande åt Kungl. Maj:t allena betyda en stark garanti i detta afseende. Praxis synes dock redan gå i denna riktning, och den stora löneregeringskommitténs fungerande vittnar om att krafvet icke varit obeaktadt. Under sådana förhållanden finner utskottet icke tillräckliga skäl föreligga till en grundlagsförändring, som skulle innebära en första rubbning af principen om riksdagsmans fria motionsrätt.

Utskottet, som saknat anledning att ingå på hvad motionären utöfver sitt slutyrkande anført, får alltså hemställa,

att herr Räfs förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda;

af herrar *Clason* och von *Mentzer*, som instämt med herr *Kjellén*.
